07/02/2019

Η εορτή του Αγίου Παρθενίου, προστάτου των καρκινοπαθών στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 7 Φεβρουαρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Σάββα Κυριωτίσσης Βεροίας επί τη εορτή του Αγίου Παρθενίου Λαμψάκου, προστάτου των καρκινοπαθών.

Κατά τη διάρκεια του όρθρου και της θείας λειτουργίας τέθηκαν σε προσκύνηση αποτμήματα ιερών λειψάνων του Αγίου Παρθενίου.

Παρέστησαν μέλη του Συλλόγου Καρκινοπαθών Ημαθίας και στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε μνημόσυνο για τα αποβιώσαντα μέλη του Συλλόγου και ανέγνωσε σχετική ευχή για τους ασθενείς.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Τήν θείαν ἐνέργειαν παρά Θεοῦ δαψιλῶς θαυμάτων ἐπλούτησας ... Παρθένιε, ἱεράρχα».

Ἀνάμεσα στούς πολλούς θαυμα-τουρ-γούς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας συναριθμεῖται καί ὁ ἑορτα-ζό-με-νος καί τιμώμενος σήμερα ἅγιος Παρθένιος, ἐπίσκοπος Λαμψάκου. Ἕνας ἄνθρωπος μεγάλης ἀρετῆς καί ἁγιότητος, στόν ὁποῖο ὁ Θεός ἔδωσε, ἐνῶ ἀκόμη βρισκόταν στή ζωή, τή χάρη τῶν θαυμάτων, μέ τήν ὁποία θεράπευε τίς ἀσθένειες τῶν ἀνθρώπων καί ἐξεδίωκε τούς δαίμονες.

Καί μέ αὐτή τή χάρη πού ἔλαβε ἀπό τόν Θεό ὁ ἅγιος Παρ-θέ-νιος σπεύδει ἀκόμη καί μετά τήν κοί-μησή του, ἀκόμη καί σήμερα, δε-κα-έξι αἰῶνες ἀπό τότε, σέ ὅσους τόν ἐπικαλοῦ-νται καί ἰδιαιτέρως στούς καρκι-νο-παθεῖς ἀδελφούς μας γιά νά προσφέρει τή βοήθειά του ἀλλά καί τήν ἴαση.

Καί εἶναι πολλά τά θαύματα τοῦ ἁγίου, διότι οὔτε ἡ ἀγάπη του γιά τούς ἀνθρώπους εἶναι περιορι-σμέ-νη, οὔτε ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ ἔχει ὅρια.

Ὑπάρχουν, δυστυχῶς, κάποιοι ἄνθρωποι πού ἀμφισβητοῦν τά θαύματα, πού ἀμφιβάλλουν, πού εἰρωνεύονται ὅσους τά πιστεύουν καί τούς θεω-ροῦν ἀφελεῖς καί εὐ-κολόπιστους. Ὅμως αὐτοί πού δέν τά πιστεύουν, αὐτοί εἶναι οἱ ἀδι-κη-μένοι, αὐτοί εἶναι πού κάνουν λάθος καί πλανῶνται. Γιατί τά θαύ-ματα εἶναι ἔκφραση τῆς ἀγά-πης τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο. Εἶναι ἕνας τρόπος γιά νά τόν πα-ρηγορήσει, γιά νά τόν βοη-θήσει νά σηκωθεῖ καί νά ἀναβλέ-ψει, γιά νά ἀναζητήσει τόν Θεό καί νά τόν πλη-σιάσει. Εἶναι ἕνας τρό-πος γιά νά τοῦ ἀπαλύνει τόν πόνο, γιά νά τοῦ περιποιηθεῖ τίς πληγές πού τοῦ προξενοῦν οἱ συνέπειες τῆς πτώ-σεως, σάν ἄλλος καλός Σα-μα-ρείτης.

Γι᾽αὐτό καί τά θαύ-μα-τα δέν εἶναι παράδοξα γεγο-νότα ἤ ἐπίδειξη ἰσχύος τοῦ Θεοῦ, πού δέν ἔχει σχέ-ση μέ τόν ἄν-θρω--πο καί τίς ἀνά-γκες του. Ὁ Θε-ός μέ τή δύ-ναμή του θά μπο-ροῦ-σε νά κάνει τά πά-ντα γιά νά ἐντυ-πωσιάσει τούς ἀν-θρώπους, ἀλλά δέν εἶναι αὐτός ὁ σκοπός του.

Γι᾽αὐτό καί τά θαύ-ματα πού ἐνερ---γοῦν οἱ ἅγιοι μέ τή δύναμή του κινοῦνται στήν ἴδια κα-τεύ-θυν---ση. Ἔχουν σκοπό νά εὐ-ερ--γετή-σουν τόν ἄνθρωπο, νά τόν ὠφε-λήσουν καί ὄχι νά τόν ἐντυ-πω-σιά-σουν. Εἶναι θαύματα, γιατί ὑπερβαίνουν τή

δύναμη τοῦἀν-θρώ-που, ἀλλά εἶναι συγχρόνως μέσα στό πλαίσιο τῶν δυνατοτή-των πού χάρισε ὁ Θεός στόν ἄν-θρω-πο, στόν κάθε ἄνθρωπο, ὑπό τήν προϋπόθεση ὅτι πιστεύει στόν Θεό καί ἐπικαλεῖται τή δύναμή του. Πιστεύει ὄχι στά λόγια, ἀλλά μέ τή ζωή του καί μέ τά ἔργα του ἀπο-δεικνύει ὅτι εἶναι γνήσιο τέ-κνο τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Χριστός, ἄλλωστε, τό εἶπε στούς μαθητές του ὅτι «ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τά ἔργα ἅ ἐγώ ποιῶ, κἀκεῖνος ποιήσει καί μείζονα τούτων ποιή-σει». Δη-λαδή, ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς θά μπο-ροῦσε νά κάνει θαύματα, ὅπως οἱ ἅγιοι, ἐάν διέθετε τήν πί-στη πού διέ-θεταν ἐκεῖνοι, τήν πί-στη πού διέ-θετε ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος Παρ-θένιος, ἐπίσκοπος Λαμ-ψά-κου.

Ἀλλά ἐάν ἐμεῖς δέν πιστεύουμε ἀρκούντως, ὥστε νά ἐφαρμόζεται καί σέ μᾶς ἡ ὑπόσχεση τοῦ Χρι-στοῦ, ὁ Θεός ἐπιτρέπει νά θαυμα-τουργοῦν μέ τή χάρη του οἱ γνή-σιοι δοῦλοι του, ὥστε τά θαύματά τους καί νά μᾶς εὐεργετοῦν, δεί-χνοντάς μας τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τό ἐνδιαφέρον τῶν ἁγί-ων του γιά μᾶς, ἀλλά καί νά μᾶς πα-ρα-κινοῦν στήν πίστη πρός τόν Θεό.

Τά θαύματα εἶναι μία μεγάλη δωρεά τοῦ Θεοῦ στούς ἁγίους του ἀλλά καί στόν καθένα ἀπό ἐμᾶς. Γι᾽αὐτό θά πρέπει νά εἴμεθα εὐ-γνώμονες στήν ἀγάπη του, καί νά ἀνταποδίδουμε τή θεία αὐτή ἀγά-πη μέ τή δική μας ἀγάπη, μέ τήν ἐφαρμογή δηλαδή τοῦ θελήματος καί τῶν ἐντολῶν του, διότι, ὅπως λέγει καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, αὐτός πού τηρεῖ τίς ἐντολές του εἶναι αὐ-τός πού τόν ἀγαπᾶ. Καί ὁ ἄν-θρωπος πού ἀγαπᾶ τόν Θεό, δέν τόν θυμᾶται μόνο τήν ὥρα τῆς ἀνά-γκης καί τοῦ κινδύνου ἀλλά σέ ὅλη του τή ζωή ἔχει σχέση μέ τόν Θεό. Ζητᾶ πάντοτε τή βοήθειά του καί τήν προστασία του καί ἐπικα-λεῖ-ται πάντοτε τίς πρεσβεῖες καί τή μεσιτεία τῶν ἁγίων.

Καί ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχει αὐτή τή σχέση μέ τόν Θεό καί τούς ἁγί-ους, τότε μπορεῖ νά εἶναι βέ-βαιος ὅτι καί σέ ὅλες τίς δύσκολες στιγ-μές τῆς ζωῆς του θά τούς ἔχει καί ἀρω--γούς καί συμπαραστάτες,

Ἄς φροντίσουμε, λοιπόν, τιμώ-ντας σήμερα τόν ἅγιο Παρθένιο, καί προσκυνώντας τά ἱερά λείψανά του, πού ἔχουμε τήν εὐλογία νά φυλάσσονται στή Μητρόπολή μας, τιμώντας τόν ἅγιο αὐτό τῆς ἀγάπης καί τῆς φιλανθρωπίας, νά καλλιερ-γήσου-με μία τέτοια σχέση καί μαζί του, ὥστε νά τόν ἔχουμε βοηθό καί πρεσβευτή στόν Θεό πάντοτε. Καί ἄς προσπαθοῦμε νά ἀποδεικνύ-ου-με τήν ἀγάπη μας πρός τόν Θεό ζώντας σύμφωνα μέ τίς ἐντολές του, ὅπως ἔκανε καί ὁἅγιος Παρ-θένιος, γιά νά ἔχουμε καί τή δική του χάρη καί εὐλογία.